

hvar der er forbundet med at forandre et Ankers Egenstaber. Men jeg skal da endelig sige, at der forekommer mig ikke at være Grund til, naar man ser Sagen særlig fra Opffikernes Standpunkt, at gjøre en Adskillelse mellem blinde Ankere og Ankere med Bøje. Naar man giver Bestemmelser med Hensyn til Cierens Net til igjen at komme i Besiddelse af et tabt blindt Anker paa en saadan Maade, at man maa sige, at der er givet ham tilstrækkelig Leilighed til at faae værnet om sin Net, skjønner jeg ikke bedre, end at saa kunde man godt gjøre den samme Bestemmelse anvendelig ogsaa med Hensyn til Ankere med Bøje. Naar man vilde forlænge denne Frist af 14 Dage noget, f. Ex. til 3 eller 4 Uger, og fremdeles vilde, som jeg antydede, sige, at der skulde ske Anmeldelse til Politimesteren i den nærmeste Søhavn eller, hvis der er flere lige nær liggende Søhavne, da til Politimestrene i disse, og yderligere, hvad jeg ogsaa antydede, at Ankeret, naar det oplægges, skulde bringes til den Søhavn, hvortil Anmeldelsen var slet, saa tror jeg ogsaa, at man for disse Ankeres Vedkommende, dem med Bøje, vil kunne ubelæde denne Forskrift om Bekjendtgjørelse i Aviserne. Jeg er nemlig af den Mening, at disse Bekjendtgjørelser i de stedlige Aviser i Virkeligheden ikke have meget at betyde i disse Forhold. De Søfarende ville let kunne fatte og let blive vant til den Forskrift, at naar de have mistet et Anker, maa de inden rimelig Tid gjøre Anmeldelse i den nærmeste Søhavn om Tabet af et saadant Anker, og naar man gjorde dette, kan jeg ikke se rettere, end at saa maa de Herrer, der maatte ellers kunde være tilbøjelige til at fastholde denne Forskjel mellem Ankere med og uden Bøje, føle sig beroligede derved. Jeg kan nu ikke vente at faae disse Anstuelser, som jeg saaledes har tilladt mig at fremsætte, godkjendte ved denne Forhandling, da der ikke foreligger Vædringsforslag fra mig i denne Retning. Der staar jo endnu en Behandling tilbage af Sagen; hvorvidt der vil blive taget Hensyn til mine Bemærkninger, navnlig fra den høitærede Justitsministers Side, vil jeg faae Leilighed til at erfare, og hvorvidt jeg til 3die Behandling vil søge at stille Vædringsforslag, vil bero paa den Modtagelse, mine Ytringer forøvrigt maatte finde her i Salen.

Bagger: Det ærede Medlem, som nu satte sig, har udtalt det Bæsentligste af det, som jeg ønskede at sige, og jeg kan derfor fatte mig meget kort. Som det høie Thing vil have set, har jeg tilligemed et æret Medlem fra Bornholm (Dam) stillet forskellige Vædringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Udskillige af disse Vædringsforslag er der taget Hensyn til af den ærede Justitsminister ved de Forslag, som han har stillet. Der er nemlig taget Hensyn til Vædringsforslagene Nr. 2, 5 og 6, saaledes at jeg paa egne Begne

og for det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgtreds (Dam) tager disse tre Vædringsforslag tilbage. (Ophold).

Da Ingen optog de saaledes fravalbne Vædringsforslag, bortfaldt de.

Bagger: Vi have endvidere tilladt os at stille tre andre Vædringsforslag. Det sidste under Nr. 7 angaar kun Lovens Titel og forklarer sig selv; Vædringsforslagene Nr. 3 og 4 skal jeg derimod omtale, om end meget kort. Det høitærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein) har fuldstændig tiltraadt den Tanke, som ligger til Grund for disse to Forslag, hvilket selvfølgelig kun kan være mig meget tilfredsstillende, og vi kunne derfor ikke tage disse to Forslag tilbage, idet vi nemlig formene, at, dersom den høitærede Justitsministers Vædringsforslag ikke skulde blive vedtagne, er der fuld Anledning for os til at forvente disse to Vædringsforslag vedtagne. Skulde Justitsministerens Vædringsforslag blive vedtagne og vore Forslag derved bortfalde, forbeholder jeg mig, idetmindst for mit eget Vedkommende, Net til ved 3die Behandling, for saa vidt Stemmningen maatte være derfor, at komme frem paany med disse Forslag Nr. 3 og 4 eller i hvert Fald med lignende. Sagen er nemlig den, som det iøvrigt er udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein), at det er forekommet os, at der var Grund til at vedtage den Bestemmelse, at den, der opffikede et Anker, skulde være forpligtet til under en bestemt Mulkt at gjøre den inden en bestemt Tid forestvorne Anmeldelse. Det er det, vi have forsøgt at udtrykke ved Vædringsforslaget Nr. 3, og vi have ligeledes forment ved Nr. 4, at der maatte være Grund til med Hensyn til Lovforslagets § 3 at give en Bestemmelse om, fra hvilken Tid de to Maanedes skulle regnes, som ommeldes i Lovforslagets nævnte Paragraf. Da Justitsministeren ikke har ment at kunne tage Hensyn til disse Vædringer ved de Forslag, som den nævnte ærede Minister senere er fremkommet med med Hensyn til Lovforslagets §§ 2 og 3, have vi saaledes ikke troet at burde tage disse Forslag tilbage, da vi ikke se rettere, med Mindre det bliver bedre oplyst af den ærede Minister, end at der er fuld Grund til at fastholde disse Vædringsforslag. Videre skal jeg ikke udtale mig nu til Forslagernes Begrundelse, idet jeg ønsker at afvente, hvad den ærede Minister maatte fremsøre i saa Hensende dels lige over for mig dels lige over for det meget ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein).

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der her er fremkommet, og navnlig i Anledning af de Bemærkninger, som det ærede